

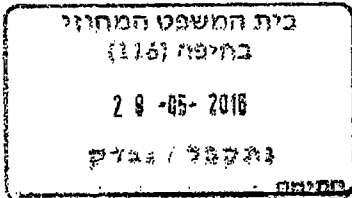
בית המשפט המחוזי בחיפה
הפנים ב' זיוד
עת"מ 57857-05-16
סוג עינין: אחר
תאריך פתיחה: 29 מאי 2016
רמת היסוד: פתוח לציבור

בבית המשפט המחוזי בחיפה
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

המבקש:

שר הפנים

ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)
שד' פל-ים 15א, חיפה
טל': 04-8634007/8 ; פקס: 04-8634011

- נ ד -

המשיב:

עלאא זיוד, ת.ז.

המען הרשום: אום אל-פחם, שכונת עין אלתינה 3001000
למסירה בבית סוהר גלבוע

ע"י ב"כ עוה"ד סאוסן זהר

עדאללה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל

רח' יפו 94, חיפה

טל': 04-9501610 ; פקס: 04-9503140

זעו"ד עודד פלר

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

רח' נחלת בנימין 75, תל-אביב

טל': 03-5608185 ; פקס: 03-5608165

בקשה לביטול אזרחות לפי סעיף 11(ב)(2) לחוק האזרחות

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על ביטול אזרחותו של עלאא בן ראיד זיוד, ת.ז. [Redacted] (להלן: "זיוד" ו/או "המשיב"), בשל הפרת אמונים למדינת ישראל, בהתאם להוראת סעיף 11(ב)(2) לחוק האזרחות, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק האזרחות").

בהתאם להוראת סעיף 11(ג) לחוק האזרחות, מצורפת הסכמתו בכתב של היועץ המשפטי לממשלה להגשת הבקשה ומסומנת כנספח א'.

ההדגשות בציטוטים הנזכרים בבקשה זו להלן אינם במקור.

(א) פתח דבר

1. בתמצית, וכפי שיפורט להלן, המשיב אזרח ישראל, יליד נצרת, בן לאזרחית ישראל. ביום 11.10.2015, ביצע פיגוע דריסה ודקירה בצומת גן שמואל. ביום 8.3.2016, הורשע על פי הודאתו על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה בארבע עבירות של ניסיון לרצח ובעבירה של החזקת סכין שלא כדין ממניע גזעני.

העתק הכרעת דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בתפ"ח 756-11-15, מצורף ומסומן **כנספח ב'**.

2. במעשה הטרור הנפשע שביצע, הפר המשיב אמונים למדינת ישראל. אשר על כן, מוגשת הבקשה לבית המשפט הנכבד להורות על ביטול אזרחותו, בהתאם להוראת סעיף 11(ב)(2) לחוק האזרחות.

(ב) העובדות הצריכות לעניין

3. המשיב נולד בנצרת, ביום 21.4.1995, בעל אזרחות ישראלית בהיותו בן לאזרחית ישראל.

4. אם המשיב, שרה זיוד, ת.ז. [REDACTED] אזרחית ישראל.

אבי המשיב, ראיד אתמד טאהר זיוד, ת.ז. [REDACTED], תושב האזור, מוצאו מהכפר סילת אל חרתיה שבצפון השומרון. אביו קיבל מעמד בישראל במסגרת בקשה לאיחוד משפחות, לאחר שנישא לאימו של המשיב.

5. הבקשה לאיחוד משפחות הוגשה ביום 8.3.1992 ומאז עברה גלגולים רבים. אביו של המשיב קיבל אשרת א/5, אשר הזארכה מעת לעת, ותוקפה פקע בחודש דצמבר 2015. בהחלטת שר הפנים, מיום 31.1.2016, נקבע כי לא תחודש אשרתו, לאחר שהפר התחייבות עליה חתם במסגרת הליך משפטי קודם, ואשר היוותה תנאי להמשך קבלת המעמד.

6. ביום 11.10.2015, ביצע המשיב פיגוע דריסה ודקירה כנגד חיילים ואזרחים בצומת גן שמואל, שכתוצאה ממנו נפצעו 4 בני אדם, בהם שני חיילים, אזרח וקטינה בת 15; חלקם נפצעו באורח קשה.

7. ביום 1.11.2015 הוגש נגד המשיב כתב אישום לבית המשפט המחוזי בחיפה [ת.פ. 756-11-15] אשר מייחס לו ארבע עבירות. של ניסיון לרצח לפי סעיף 1(305) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); וכן עבירה של החזקת סכין שלא כדין ממניע גזעני לפי סעיף 144 + 186(א) לחוק העונשין. בהמשך הוחמר כתב האישום לאחר שנוספה לו עבירה של סיוע לאויב במלחמתו נגד ישראל, לפי סעיף 99 לחוק העונשין.

ביום 8.3.2016, במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים, הוגש כתב אישום מתוקן, ממנו הושמטה העבירה של סיוע לאויב במלחמתו נגד ישראל, לפי סעיף 99 לחוק העונשין. בהתאם להסדר, המשיב הודה בכתב אישום זה.

עותק כתב האישום המתוקן מצורף ומסומן כנספח ג.

8. כעולה מכתב האישום המתוקן, המשיב החליט לבצע פיגוע כנגד חיילים ואזרחים יהודים ולהביא למותם. ביום ראשון 11.10.2015, בטרם יצא המשיב לפיגוע הוא התקלח והתפלל, אז יצא מביתו שבאום אל-פחם ברכבו, מצויד בסכין קפיצית. המשיב נסע תחילה לחדרה, שם הסתובב ברכבו כחצי שעה ואז יצא מהעיר ונסע לצומת גן שמואל.
9. המשיב הבחין שבתחנת האוטובוס בצומת גן שמואל עומדים חיילים, הגביר מהירות נסיעתו וסטה עם הרכב לעבר התחנה.
- המשיב דרס את החיילת אוראל עזורי, בת 20, ואת החייל ניר בוחבוט, בן 20, שעמדו על המדרכה בתחנת האוטובוס. מעוצמת הפגיעה אוראל וניב עפו אל התעלה לצד הכביש.
10. בספסל שבתחנת האוטובוס ישבה באותה עת ליאת הנאור, קטינה בת 15. המשיב ירד מרכבו ומשהבחין בליאת חוזר אל רכבו כדי לקחת את הסכין. המשיב התקרב לליאת והחל לדקור אותה בכל חלקי גופה; ליאת הצליחה להיחלץ מהנאשם ונמלטה מפניו.
11. אזרח בשם עדי עשת שעבר במקום, הבחין בליאת זועקת לעזרה והוא יצא מרכבו לסייע לה. המשיב הבחין בעדי והתפתח ביניהם מאבק במהלכו דקר המשיב את עדי בירכו ובידו השמאלית. עדי הצליח להפיל את המשיב לקרקע, ובשלב זה הגיעו אזרחים נוספים שסייעו לעדי להשתלט על המשיב.
12. ביום 8.3.2016, בעקבות הסדר טיעון, הורשע המחבל על פי הודאתו על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה (תפ"ח 756-11-15 מדינת ישראל נ' עלאא זיוד) בארבע עבירות של ניסיון לרצח לפי סעיף 1305(1) לחוק העונשין, ובעבירה של החזקת סכין שלא כדין ממניע גזעני לפי סעיף 1144 + 186(א) לחוק העונשין.
- עותק הכרעת הדין, שניתנה על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה, מצורף ומסומן כנספח ב'; פרוטוקול הדיון והטיעונים לעונש מצורף ומסומן כנספח ב'1.
13. ביום 1.2.2016 הועברה לידי המשיב הודעת שר הפנים, מיום 31.1.2016, על כוונתו לפעול על פי סעיף 11(ב)(2) לחוק האזרחות, בבקשה לביטול אזרחותו. כפי שהובהר בהודעה, ביסוד הכוונה לביטול האזרחות עומד הפיגוע אותו ביצע ביום 11.10.2015 כאשר דרס ודקר ארבעה אזרחים ישראלים, ביניהם שני חיילים, אשר חלקם נפצעו באורח קשה; עוד נאמר במכתב כי:

"מעשה זה בוצע על ידך תוך ניצול חופש התנועה בישראל, אשר התאפשרה לך כתוצאה מנשיאת תעודת הזהות הישראלית שברשותך.

מעשה זה מהווה מעשה מובהק של הפרת אמונים למדינת ישראל."

בהמשך המכתב נאמר כי בנסיבות אלה, נוכח חומרת המעשה והפרת האמונים הבורטה, שוקל שר הפנים לעשות שימוש בסמכותו ולפנות לבית המשפט בבקשה לביטול אזרחותו הישראלית של המשיב.

הובהר כי ניתנת למשיב זכות להביא בפני השר בכתב כל טיעון שיש בידו ביחס לאמור, וזאת תוך 30 ימים, ובטרם יקבל השר החלטה בעניין.

העתק הודעת שר הפנים למשיב על כוונה לפעול על פי סעיף 11(ב)(2) לחוק האזרחות, מיום 31.1.2015, מצ"ב ומסומן כנספת ד'.

14. ביום 29.2.2016 ניתנה תגובתו בכתב של המשיב להודעה, במסגרתה טען כי יש להשהות את החלטת שר הפנים עד להכרעת בית המשפט בהליך הפלילי.

העתק תגובת המשיב, מיום 29.2.16 מצורף ומסומן כנספת ה'.

15. ביום 9.3.2016 התכנסה הוועדה המייעצת לשר הפנים לפי סעיף 11(ח) לחוק האזרחות (להלן: "הוועדה המייעצת") ודנה בבחינת הגשת בקשה לביטול אזרחותו של המשיב לפי סעיף 11(ב)(2) לחוק האזרחות. בפני הוועדה הובא החומר הרלוונטי, ובכלל זה כתב האישים, הכרעת הדין, וכן העתק תגובתו של המשיב, מיום 29.2.2016.

לאחר מועד התכנסות הוועדה הגיע לידיה מכתב מב"כ של המשיב בצירוף יפוי כוח, הנושא תאריך 1.3.2016. המכתב הועבר לכלל חברי הוועדה והובא אף הוא בחשבון בעת כתיבת המלצת הוועדה.

העתק תגובת ב"כ המשיב, מיום 1.3.2016, מצורף ומסומן כנספת ו'.

16. לאחר ששקלה ובחנה את מכלול הפרטים החליטה הוועדה - פה אחד - להמליץ לשר הפנים, לפעול לביטול אזרחותו הישראלית של המתבל, וזאת לפי סעיף 11(ב)(2) לחוק האזרחות, כאמור.

בהחלטתה קבעה הוועדה -

"מעבר לאזרחיות ולחומרת המעשים כשלעצמה ולכך שקדם להם תכנון מוקדם, נוכח העובדה שהמעשים נעשו ע"י הנדון כחלק מגל טרור ערבי כנגד מדינת ישראל

ותושביה היהודים, מעשה זה מהווה מעשה מובהק של הפרת אמונים למדינת ישראל לפי סעיף 11(ב)(2) לחוק האזרחות. משקל משמעותי לחומרה יש ליתן לכך שהנדון הינו אזרח ישראל אשר ניצל את חופש התנועה הנתון לו מכוח אזרחותו על מנת לפגוע בחפים מפשע וזאת על רקע אידיאולוגי, תוך הזדהות עם ארגוני טרור הפועלים כנגד המדינה, בעיצומו של גל טרור, במהלכו נרצחו ונפצעו אזרחים רבים."

17. הוועדה המייעצת התייחסה במכתבה אל שר הפנים גם לטענת המשיב ולפיה טרם הוכרע דינו במשפט הפלילי ולבקשתו להשהות את ההחלטה עד להכרעת דינו, וציינה, כי משהוכרע דינו של המשיב והוא הודה במיוחס לו, אין עוד מקום לטענה זו ודינה להידחות.

העתק המלצת הוועדה המייעצת לשר הפנים, מיום 29.3.2016, מצ"ב ומסומן כנספח ז'.

18. ביום 31.3.2016 החליט שר הפנים לאמץ את המלצת הוועדה המייעצת, ופנה אל היועץ המשפטי לממשלה בבקשה לקדם את הליך ביטול אזרחותו של המחבל, וזאת באמצעות הגשת בקשה לבית המשפט.

העתק מכתבו של שר הפנים אל היועץ המשפטי לממשלה, מיום 31.3.2016, מצ"ב ומסומן כנספח ח'.

19. ביום 24.5.2016 ניתנה הסכמת היועץ המשפטי לממשלה, ובהתאם לה הוגשה הבקשה נשוא ענייננו.

עותק החלטת היועץ המשפטי לממשלה מצורף כנספח א' לבקשה.

(ג) המסגרת הנורמטיבית

20. חוק האזרחות מסדיר את דרכי קבלת האזרחות הישראלית, כמו גם את ביטולה. להלן נתייחס לזכות לאזרחות ככזו המקפלת בתוכה את חובת הנאמנות של האזרח למדינתו ולביטול אזרחות בגין הפרת אמונים למדינה.

ג(1) הזכות לאזרחות מקפלת בתוכה את חובת הנאמנות

21. האזרחות "יוצרת קשר משפטי נמשך בין אדם לבין מדינתו" (בג"צ 754/83 רנקין נ' שר הפנים, פ"ד לח(4) 113, 117 (1984)).

22. הזכות לאזרחות היא זכות יסוד, הגם שלא עוגנה בחוק יסוד. בית המשפט העליון קבע בבג"צ 2757/96 אלראי נ' שר הפנים, פ"ד נ(2), 18, 22, כי:

"האזרחות היא זכות יסוד. כך מקובל במשפט הבינלאומי... כך מקובל גם במשפט של מדינות רבות שקבעו את האזרחות כזכות חוקתית... ואף כי בישראל לא זכתה האזרחות למקום של כבוד בחוק יסוד, אין ספק כי היא נמנית עם זכויות היסוד, בין היתר משום שהיא היסוד לזכות הבחירה לכנסת, שממנה צומחת הדמוקרטיה. כידוע, חובה היא על כל רשות מינהלית להימנע מפגיעה בזכות יסוד, והאזרחות בכלל זה, אלא לתכלית ראויה ובמידה ראויה; קל וחומר בשלילת אזרחות, להבדיל מפגיעה אחרת, ובן-בנו של קל וחומר בשלילת אזרחות העושה אדם שיש לו אזרחות מלידה לחסר כל אזרחות".

23. בבג"ץ 7348/08 המלט גריגוריאן נ' משרד הפנים (פורסם בנבו, 5.1.2010) הרחיב בית המשפט העליון בעניין זה, תוך שהוא עומד על כך שהאזרחות היא בבחינת "צינור החיים" של זכויות אדם רבות, בהיותה "יוצרת קשר משפטי נמשך בין אדם לבין מדינתו ויוצרת זיקה מתמשכת המעניקה זכויות ומטילה חובות. האזרחות היא זכות שקיומה, פעמים רבות, הוא תנאי הכרחי וחיוני לקיומן של שאר זכויות היסוד".

ראו גם: בג"צ 1227/98 אנטון מלבסקי נ' שר הפנים, פ"ד נב(4) 690, ובג"צ 8386/06 ד"ר יולי נודלמן ואח' נ' שר הפנים ואח' (פורסם בנבו; 14.5.2008).

24. יחד עם זאת, ככל זכות אחרת, הזכות לאזרחות היא זכות יחסית. וכך קבע כבוד השופט פוגלמן בבג"ץ 2934/07 שורת הדין Israel Law Center נ' יו"ר הכנסת (פורסם בנבו, 19.9.07):

"מדינה מוסמכת, דרך כלל, לקבוע בחוקיה את הכללים בדבר איבוד אזרחות, כמו גם בדבר רכישתה [...] בבסיס הוראת סעיף 11(ב) לחוק האזרחות עומדת חובת הנאמנות שבין האזרח למדינה. כפי שנפסק, "אזרחות מקפלת בתוכה נאמנות" (עניין רנקין, בעמ' 117) ו"אזרחות מחייבת נאמנות" (ע"א 466/83 שאהה נ' דרדריאן, פ"ד לט(4) 734, 750 (1986)). אי נאמנות למדינה נתפסת כעילה המצדיקה, בנסיבות מסוימות, את שלילת האזרחות".

25. אזרח ישראלי מחויב בחובת נאמנות למדינת ישראל. כך, כאמור לעיל, קובעת ההלכה הפסוקה ביחס לאזרחים מלידה, ומקל וחומר לגבי מתאזרחים.

26. "הגרעין הבסיסי" או "הגרעין הקשה" של הנאמנות למדינה כולל את החובה הבסיסית שלא לפגוע במדינה באופן שעלול למנוע את המשך קיומה ותפקודה כמסגרת המגינה על הפרטים החיים בה. חובה בסיסית זו חלה על כלל אזרחי המדינה.

27. על תובת הנאמנות של הפרט למדינתו, עמדה פרופ' יפה זילברשץ, כהאי ליסנא:

"חובת הנאמנות של הפרט למדינה היא פועל יוצא של מקום המדינה ותפקידה בחייו של אותו הפרט. אין חולק על כך שהמדינה הדמוקרטית נועדה ליצור מסגרת חיים מאורגנת ומסודרת לאוכלוסייה הנמצאת בשטחה, תוך שמירה על זכויות האדם של החיים בה. מכאן נגזרת חובתם של אנשים לוודא שהמדינה לא תיהרס על מנת שתוכל לממש את ההגנה עליהם. **חובת הנאמנות למדינה היא למעשה החובה שלא לפגוע במדינה באופן שעלול למנוע את המשך קיומה ותפקודה כמסגרת המגינה על הפרטים החיים בתחומי הטריטוריה שלה.** בהקשר זה כוללת חובת הנאמנות איסורים והגבלות על פעולות של פרטים שיש בהן כדי לגרום לפגיעה משמעותית ביכולת התפקוד של המדינה כגוף המגן עליהם...".

ראו: יפה זילברשץ "נאמנות למדינה" ספר יצחק זמיר - על משפט, ממשל וחברה, עמודים 491-533, 2005.

28. הנה כי כן, על כל אזרח מוטלת מחויבות ונאמנות בסיסית כלפי המדינה, כפועל יוצא מכך, שהאזרחות מושתתת בין השאר על הזיקה החזקה ביותר שבין האזרח למדינה, היא זיקת הנאמנות שבין אזרח למדינתו; באופן זה שהמדינה רואה עצמה מחויבת ואחראית כלפי אזרחיה ובאופן שהאזרח נושא בחובות הכרוכות בחיים המשותפים במדינה. עיקרה של נאמנות זו הוא חובת אמונים ומחויבות. כאמור, "הגרעין הבסיסי" או "הגרעין הקשה" של הנאמנות למדינה כולל את החובה שלא לחתור תחת קיומה, ולפעול תוך ניצול זכויות היתר וחופש התנועה של אזרח לשם פגיעה בביטחונה ובשלום אזרחיה ותושביה של המדינה. מכאן רשימת העבירות המנויה בסעיף 11(ב)(2), ס"ק (א) ו-(ב), לחוק האזרחות, שעניינן מעשים המכוונים לפגוע בקיומה של המדינה ובתפקודה כמסגרת המספקת הגנה לאזרחיה ותושביה.

ג(2) ביטול אזרחות

29. ההלכה הפסוקה בעניין ביטול אזרחות מתייחסת בעיקרה לנוסח הקודם של חוק האזרחות, אך העקרונות שנקבעו בעניין חלים גם לאחר תיקון החוק, ומקל וחומר. בתי המשפט הבהירו כי ישנם מצבים בהם ניתן לבטל אזרחות. כך נפסק בבג"ץ 1227/98 מלבסקי נ' שר הפנים (פורסם בנבו), שם נאמר:

"לא זו בלבד שהזכות לאזרחות מסויגת מלכתחילה. אפשר גם לבטלה בדיעבד. ההיגיון והניסיון גם יחד מחייבים שניתן יהיה, בישראל כמו במדינות אחרות, לבטל אזרחות בנסיבות מסוימות, לפחות כאשר האזרחות נרכשה בטעות או במרמה".

30. להשלמת התמונה נציין, כי סעיף 11 לחוק האזרחות תוקן בשנת 2008, ואילו סעיף 11א לחוק האזרחות הוסף במסגרת תיקון משנת 2011. עוד קודם לכן ניתן היה לבטל אזרחות בגין הפרת אמונים, אלא שלא יוחדה לכך הגדרה בחוק, וההליך לא היה הליך שיפוטי אלא החלטה מנהלית (אשר ניתן היה לעתור כנגדה לבית המשפט הגבוה לצדק). במסגרת התיקון החקיקתי שבוצע באוגוסט 2008, הוסמך בית המשפט לעניינים מנהליים לדון בבקשה לביטול אזרחות בשל מעשה של הפרת אמונים, כהגדרתו בחוק, בנסיבות אותן מנה המחוקק. הגשת בקשה לבית המשפט לעניינים מנהליים לביטול אזרחות על ידי שר הפנים, מותנית במתן הסכמתו בכתב של היועץ המשפטי לממשלה, בהתאם להוראת סעיף 11(ג) לחוק האזרחות, וכמפורט להלן.

ג(3) ביטול אזרחות בגין ביצוע מעשה שיש בו משום הפרת אמונים למדינת ישראל

31. הוראת סעיף 11(ב) לחוק האזרחות קובעת, כי בית המשפט לעניינים מנהליים, רשאי לבקשת שר הפנים, לבטל את אזרחותו הישראלית של אדם, אם התקיים אחד מאלה:

"(1) ...

(2) אותו אדם עשה מעשה שיש בו משום הפרת אמונים למדינת ישראל, ובלבד שעקב ביטול האזרחות הישראלית לא ייוותר אותו אדם חסר כל אזרחות, ואם ייוותר חסר כל אזרחות כאמור - יינתן לו רישיון לישיבה בישראל, כפי שיוורה בית המשפט; לעניין פסקה זו, חזקה על מי שיושב דרך קבע מחוץ לישראל כי לא ייוותר חסר כל אזרחות; בפסקה זו, "הפרת אמונים למדינת ישראל", כל אחד מאלה:

(א) מעשה טרור כהגדרתו בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005, סיוע או שידול למעשה כאמור, או נטילת חלק פעיל בארגון טרור כהגדרתו בחוק האמור;

"...".

כאמור, לפי הוראת סעיף 11(ג), "לא תוגש בקשה לפי סעיף קטן (ב)(2) אלא בהסכמתו בכתב של היועץ המשפטי לממשלה".

32. סעיף 1 לחוק איסור מימון טרור, תשס"ה-2005 מגדיר "מעשה טרור" כדלקמן:

"(א) מעשה המהווה עבירה או איום בעשיית מעשה המהווה עבירה אשר נעשה או תוכנן להיעשות כדי להשפיע על ענין מדיני, אידיאולוגי או דתי ומתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא נעשה או תוכנן להיעשות במטרה לעורר פחד או בהלה בציבור או במטרה לכפות על ממשלה או רשות שלטונית אחרת, לרבות ממשלה או רשות שלטונית של מדינה זרה לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה; לענין פסקה זו - ראייה מראש, כאפשרות קרובה לוודאי, כי המעשה או האיום יעוררו פחד או בהלה בציבור כמוה כמטרה לעורר פחד או בהלה בציבור;

(2) המעשה שנעשה או שתוכנן או האיום היה בו -

(א) פגיעה ממשית בגופו של אדם או בחירותו, או העמדת אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה תמורה;

(ב) יצירת סיכון ממשי לבריאותו או לבטיחותו של הציבור;

(ג) פגיעה חמורה ברכוש;

(ד) שיבוש חמור של תשתיות, מערכות או שירותים חיוניים;

(ב) נעשה המעשה או האיום כאמור או תוכנן להיעשות תוך שימוש בנשק כהגדרתו בסעיף 144(ג)1 ו-3 לחוק העונשין, למעט חלק ואבור, יראו אותו כמעשה טרור גם אם לא התקיים בו האמור בפסקה 1 של סעיף קטן (א), "...

33. הנה כי כן, תנאי הסף לכניסה לגדרו של סעיף 11(ב)2 לחוק האזרחות הוא עשיית מעשה של הפרת אמונים, כהגדרתו לעיל.

(ג) מן הכלל אל הפרט - יש להורות על ביטול אזרחותו של המשיב

34. אין עוררין, כי הפיגוע, אותו ביצע המשיב - בו הודה ובגינתו הורשע - מהווה "מעשה טרור", כהגדרתו בסעיף 1(א)1 וסעיף 1(א)2 לחוק איסור מימון טרור, הנ"ל; מעשה זה

יש בו משום הפרת אמונים כנדרש בחוק האזרחות, אשר בגינה רשאי בית המשפט לעניינים מינהליים לבטל את אזרחותו של המשיב בהתאם לבקשת שר הפנים ולאחר שניתנה הסכמתו הכתובה של היועץ המשפטי לממשלה.

35. מעשיו של המשיב חמורים וקשים ודי בקריאת תיאור העובדות שבכתב האישום על מנת להתרשם מהאכזריות שנהג בקורבנותיו. ניכר, כי במעשיו ביקש המשיב להשליט אווירת טרור וליטול חיי אדם. לכך גם מצטרף פוטנציאל הנזק של מעשיו, אשר עולה על זה שהצליח לגרום בפועל, הודות לעובר האורח שהצליח להשתלט על המשיב ולמנוע המשך תקיפות של אזרחים.
36. לחומרת המעשים כשלעצמם מצטרף העיתוי בו בוצעו. כידוע, מעשיו של המשיב לא בוצעו בחלל ריק, כי אם על רקע ותוך כדי גל של פיגועי טרור רצחניים ואלים החל מסוף חודש ספטמבר 2015 ועד לעת הזו, כנגד אזרחים ישראלים וכנגד אנשי כוחות הביטחון.
37. **במעשיו - אשר הוכחו מעבר לנדרש בהליך מנהלי, באשר המשיב הורשע על סמך הודאתו - הפר המשיב בצורה קשה את חובת הנאמנות שלו למדינת ישראל, לאזרחיה ולתושביה, תוך שגילה כי הוא מחויב ונאמן לאויבי המדינה.**
38. לא יכול להיות חולק כי מעשיו של המשיב מהווים חצייה ברורה ובוטה של קו אדום; המדובר במקרה מובהק של הפרת אמונים למדינת ישראל.
- בהפרה הבוטה של חובת הנאמנות למדינת ישראל והפגיעה הממשית בביטחון המדינה ובשלומם של אזרחיה ותושביה, הוציא עצמו המשיב מקהל אזרחי ישראל והוא אינו ראוי להמשיך ולהחזיק באזרחות ישראלית.
39. יודגש, כי ביטול אזרחותו הישראלית של המחבל מהווה גם מסר הרתעתי חשוב אל מול אזרחים ישראלים, כי בהפרתם את חובת הנאמנות למדינה, לא יהיו זכאים להמשיך לשמר בידיהם את אזרחותם הישראלית, על מכלול הזכויות הגלומות במעמד זה.
40. ויפים דבריו של כב' השופט ז"ל מ' חשין בפסק הדין בעניין בג"צ 7052/03 עדאלה - המכרז המשטי לזכויות המיעט הערבי בישראל ואח' נ' שר הפנים ואח' (פורסם בבנו):

"כך ראוי שיהא דין במקום שהביטחון מתערער באורח ניכר, לעת שהחיים הם בסיכון מתמיד. וכולנו ידענו כי בדברנו בסיכוני החיים ובשמירה על החיים, לא באו דברינו לתפארת המליצה. על החיים מבקשים אנו להגן, לא פחות.

... נזכור נא, אל נשכח: זכויות שניתנו ליחיד במדינה דמוקרטית לא יתקיימו באין מדינה ובאין חיים לאזרח.

... באין מדינה לא תהא תקומה לזכויותיו של היחיד,
ואסור להן לזכויות יסוד של היחיד כי תהינה קרדום
לחתור בו תחת קיומה של המדינה".

(ה) סוף דבר

41. ענייננו במי שהפר את חובת הנאמנות שלו כלפי המדינה שבה הוא אזרח ופגע באופן ממשי בביטחון המדינה ובשלומם וחייהם של אזרחיה, כחלק מהזדהות עם פיגועי טרור רצחניים המבוצעים על רקע לאומני ואידיאולוגי נגד אזרחים וכוחות הביטחון. במעשיו ניצל המשיב את החירות וחופש התנועה הגלומים באזרחותו הישראלית לשם ביצוע פיגוע דריסה ודקירה, מעשה המהווה הפרת אמונים כמשמעותה בחוק האזרחות.

42. לאור תכליתו של חוק האזרחות, כמו גם חשיבות יסוד ההרתעה שבו, סבור שר הפנים, כי בנסיבות העניין שבפנינו מדובר בהפרה בוטה של חובת הנאמנות למדינת ישראל, העולה כדי פגיעה ממשית בביטחון המדינה ובשלומם וביטחונם של אזרחיה. משכך, לגישת המבקש, קם הצורך לפעול לביטול אזרחותו של המשיב, ובית המשפט הנכבד מתבקש להורות על ביטול האזרחות כאמור.

היועץ המשפטי לממשלה אשר בחן את המקרה נשוא ענייננו נתן את הסכמתו להגשת בקשה זו.

43. בקשה זו נתמכת בתצהירו של רוני ירושלמי, מנהל מחלקת אזרחות ברשות האוכלוסין וההגירה, המהווה חלק בלתי נפרד הימנה.

נוכח כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשת שר הפנים - בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה - ולהורות על ביטול אזרחותו הישראלית של המחבל, בהתאם לסמכות הנתונה לו מכוח סעיף 11(ב)(2) לחוק האזרחות.

אורלר מירון שקד עו"ד
סגנית בכירה א לפרקליט מחוז חיפה-אזרחי

איתן לדרר עו"ד
פרקליט מחוז חיפה, אזרחי